

2. Wykładni art. 141 WE oraz dyrektywy 75/117 winno dokonywać się w taki sposób, że dyskryminacji ze względu na płeć nie stanowi:

- przepis uregulowania dotyczącego zwolnień chorobowych, który przewiduje w odniesieniu do pracowników płci żeńskiej nieobecnych w pracy z powodu choroby związanej z ciążą występującej przed rozpoczęciem urlopu macierzyńskiego tak jak w przypadku pracowników płci męskiej nieobecnych w pracy z powodu każdej innej choroby obniżenie wynagrodzenia, jeżeli nieobecność przekracza pewien ustalony okres czasu pod warunkiem, że pracownik płci żeńskiej jest traktowany w ten sam sposób co pracownik płci męskiej nieobecny w pracy z powodu choroby oraz, że kwota wypłacanego wynagrodzenia nie jest na tyle niska aby podważać cel jakim jest ochrona pracownic w ciąży;
- przepis uregulowania dotyczącego zwolnień chorobowych, który przewiduje zaliczenie nieobecności z powodu choroby na poczet maksymalnej łącznej liczby dni płatnego zwolnienia chorobowego przysługującego pracownikowi podczas ustalonego okresu czasu, niezależnie od tego czy choroba jest związana z ciążą czy nie, pod warunkiem, że zaliczenie nieobecności z powodu choroby związanej z ciążą na poczet zwolnienia chorobowego nie skutkuje tym, że podczas zaliczonej na poczet płatnego zwolnienia chorobowego nieobecności następującej po zakończeniu urlopu macierzyńskiego pracownik płci żeńskiej otrzymuje niższe wynagrodzenie aniżeli minimalna kwota wynagrodzenia, do którego był uprawniony w przypadku choroby, która wystąpiła podczas ciąży.

(¹) Dz.U. 158 z 5.7.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 8 września 2005 r.

w sprawie C-512/03 **J. E. J. Blanckaert przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen** (¹) (wniosek **Gerechtshof te 's-Hertogenbosch** o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Opodatkowanie bezpośrednio — Podatek dochodowy od oszczędności i inwestycji — Umowa podatkowa — Obniżki podatku zastrzeżone dla osób należących do krajowego systemu zabezpieczenia społecznego)

(2005/C 281/06)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-512/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie preju-

dycjalnym, złożony przez **Gerechtshof te 's-Hertogenbosch** (Niderlandy) postanowieniem z dnia 4 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 grudnia 2003 r., w postępowaniu: **J. E. J. Blanckaert przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: K. Lenaerts (sprawozdawca), prezes czwartej izby, pełniący obowiązki prezesa pierwszej izby, N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász, i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 8 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Wykładni art. 56 WE i 58 WE winno się dokonywać w taki sposób, iż nie pozostają one w sprzeczności z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego, na podstawie którego podatnik niebędący rezydentem, który osiąga w tym państwie jedynie dochody pochodzące z oszczędności i inwestycji i który nie należy do systemu zabezpieczenia społecznego tego Państwa Członkowskiego, nie może rościć sobie prawa do obniżek podatku z tytułu ubezpieczeń społecznych, podczas gdy podatnik będący rezydentem, który należy do tego systemu zabezpieczenia społecznego, korzysta z tychże obniżek przy obliczaniu jego podlegającego opodatkowaniu dochodu, mimo iż osiąga on jedynie dochody o tym samym charakterze i nie opłaca składek na zabezpieczenie społeczne.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 września 2005 r.

w sprawie C-140/04 **United Antwerp Maritime Agencies NV przeciwko Belgische Staat, i Seaport Terminals NV przeciwko Belgische Staat i United Antwerp Maritime Agencies NV** (¹) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez **Hof van beroep te Antwerpen**)

(Unia celna — Powstanie długu celnego w przywozie — Towary składowane czasowo — Usunięcie towarów spod dozoru celnego — Dłużnik)

(2005/C 281/07)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C 140/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez **Hof van beroep te Antwerpen** (Belgia) postanowieniem z dnia 11 marca 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 16 marca 2004 r., w postępowaniu: **United Antwerp Maritime Agencies NV przeciwko**

Belgische Staat, i Seaport Terminals NV przeciwko Belgische Staat i United Antwerp Maritime Agencies NV, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz Jarabo Colomer, sekretarz: M. M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 15 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Wykładni art. 203 ust. 3 tiret czwarte rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy dokonywać w ten sposób, że sformułowanie „osoba zobowiązana do wykonania obowiązków wynikających z czasowego składowania towaru” oznacza osobę, która po wyładunku posiada towary w celu ich przeniesienia lub składowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 8 września 2005 r.

w sprawie C- C-303/04 **Lidl Italia Srl przeciwko Comune di Stradella** (¹) (wniosek Tribunale di Voghera o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Normy i przepisy techniczne — Dyrektywa 98/34/CE — Pojęcie „przepis techniczny” — Patyczki higieniczne nieulegające biodegradacji)

(2005/C 281/08)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-303/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunale di Voghera (Włochy), postanowieniem z dnia 1 lipca 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 16 lipca 2004 r., w postępowaniu **Lidl Italia Srl** przeciwko **Comune di Stradella**, Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca) i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 8 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Artykuł 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że krajowy przepis prawny, taki jak art. 19 ustawy nr 93 z dnia 23

marca 2001 r. o środowisku, w zakresie w jakim zawiera on zakaz sprzedaży patyczków higienicznych, które nie zostały wyprodukowane przy użyciu materiałów ulegających biodegradacji zgodnie z normą krajową, stanowi przepis techniczny.

2. Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 98/34, zmienionej dyrektywą 98/48, należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy stanowiący przepis techniczny, taki jak art. 19 ustawy nr 93 z dnia 23 marca 2001 r. o środowisku, należy przed jego przyjęciem notyfikować Komisji Wspólnot Europejskich.

3. Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 98/34, zmienionej dyrektywą 98/48, należy interpretować w ten sposób, że do sądu krajowego należy zaniechanie stosowania przepisu prawa krajowego stanowiącego przepis techniczny, takiego jak art. 19 ustawy nr 93 z dnia 23 marca 2001 r. o środowisku, jeżeli nie został on notyfikowany Komisji Wspólnot Europejskich przed jego przyjęciem.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.09.2004

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie T-315/03 Hans-Peter Wilfer przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione przez Hansa-Petera Wilfera w dniu 28 lipca 2005 r. (faks z dnia 27 lipca 2005 r.)

(Sprawa C-301/05 P)

(2005/C 281/09)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 28 lipca 2005 r. (faks z dnia 27 lipca 2005 r.) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Hansa-Petera Wilfera, reprezentowanego przez A. Kockläunera, Rechtsanwalt, Kanzlei Meissner, Bolte & Partner, Widenmayerstraße 48, D-80538 Monachium, Niemcy, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie T-315/03 Hans-Peter Wilfer przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku Sadu pierwszej Instancji z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie T-315/03 (¹) w odniesieniu do pierwszego punktu sentencji w całości i w odniesieniu do drugiego i trzeciego punktu sentencji poprzez orzeczenie, że OHIM ponosi własne koszty i koszty poniesione przez skarżącego,